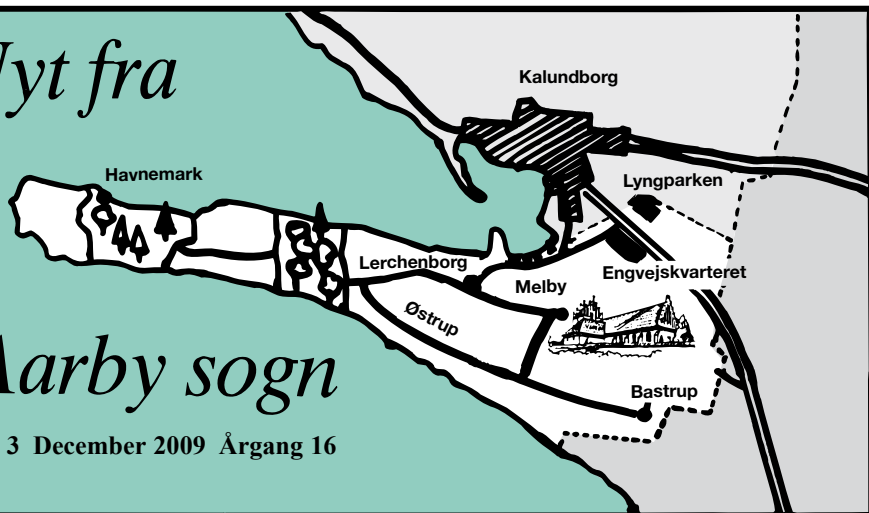

Nyt fra

Aarby sogn

Nr. 3 December 2009 Årgang 16

Julens fortryllelse

Side 1

Agerhønen

Side 3

Sognets Oldtid

Side 6

*Karl Ove Gammelby
fortæller*

Side 8

Krig

Side 12

Nyt fra Aarby sogn

Side 14

Trafikforholdene ved Årby kirke

Side 16

Kirkekoret

Side 19

Konfirmander

Side 20

Aarby skole og foreninger

Side 22

Præsten takler af

Side 24

Kirkelige arrangementer

Side 27

Kirkelige handlinger, siden sidst

Side 30

Meddelelser

Side 31

Gudstjenester

Side 32

Julens fortryllelse

Af Leif Jensen

At julen har et sikkert og fast greb i os alle, det skal der ikke mange faktuelle udsagn til at påvise. Vi kan nøjes med at tænke over ord som: Julemad, julepost, julesalmer, juletræer, julegaver, julegudstjeneste, julepynt, hjem til jul, og vi kunne blive ved længe endnu. Alle de ord, der har knyttet jul til sig, er vokset i den muld, vi kalder julestemning; men vi kan også kalde det for julens mystik, julens kraft eller julens trolddom, for der er jo tale om en eller anden form for fortryllelse, som vi mennesker hvert år i december gribes af.

Mange har søgt at finde årsagen til fortryllelsen. En del gør det af almindelig interesse og peger på det faktum, at vi til overflod gi-

ver hinanden gaver. Andre anser det sociale samvær for den afgørende faktor, andre igen anser Jesusbarnet som årsagen.

En del går lidt grundigere til værks. Flere forfattere f. eks. har igennem tiderne kastet sig over emnet. Journalister skriver om det hvert år i december. Det samme gør landets præster i deres juleprædikener. Til trods herfor, bliver vi ved med at finde nye vinkler og forklaringer.

Så er der også dem, der går systematisk til værks for på nærmest videnskabelig vis at afkode julens mysterium og finde forklaringen på det, som jeg her kalder "Julens trylle-ri", og det som nogle lidt nedladende kalder "julehalløjet".

Det er dog som om, vi aldrig finder den endelige forklaring. Det tror jeg, at vi skal være mere end glade for. Hvad sker der den dag, hvor vi virkelig finder forklaringen på, at julen tryllebinder os; eller måske snarere den dag hvor vi bilder os ind, at vi har fundet den? Der vil efter min mening ske det, at julens fortryllelse vil forsvinde. Den vil miste sin glans og sin dragende virkning på os. På nøjagtig samme måde som livets mystik har mistet sit greb i de fleste af os "oplyste" mennesker. Vi er jo

blevet så meget klogere end vore forfædre. Det får vi hele tiden at vide under vor opvækst; og det går vi glade og bekræfter hinanden i. Det gør samtidig, at vi også tillader os at se lidt ned på eller le lidt overbærende af de tidligere generationer. Herre Gud, de vidste jo ikke bedre! Men det gør vi heldigvis. Vi ved, eller vi tror, vi ved, hvordan det hele hænger sammen; næsten da. Det er i alt fald kun et spørgsmål om tid, så er livets gåde for altid løst af videnskaben. Der-

for er Vor Herre da også sat på pension. Det er af selv samme årsag, at den almindelige søndagsgudstjeneste og al mystikken omkring den samt kommunikationen med Vor Herre har mistet sin tiltrækningskraft på de fleste. Vi har jo fået magten over det hele. Kort sagt, livet har ikke mere nogen dybere hemmeligheder; det er med andre ord blevet trivielt. Altså lige med undtagelse af julen. Julen er nemlig stadig omgæret af den der berusende fortryllelse, som besætter så at sige alle. I julen slipper vi derfor Vor Herre ud af det reservat, vi har anbragt Ham i den øvrige del af året. Eller også er det os,

der er gæster i Vor Herres reservat. Et eller andet særligt sker der, for i julen kan vi stadig lade os fortrylle og indse, at vi mennesker vil aldrig kunne begribe Skaberværkets store dybder. Vi vil f. eks. aldrig kunne fatte til bunds, at et lille pollen kan være årsag til, at et lille bitte træ kan vokse sig stort, flot og prægtigt. Eller at én lille bitte, bitte sædcelle kan rumme så mange informationer i sig, at der kan komme det dejligste lille barn ud af det. Et barn der tilmed røber tydelige præg af, hvem der er dets ophav.

Først den dag da vi mennesker

bilder os ind, at vi også har løst julens mysterium og tror, at vi ved, hvorfor den fortryller os, som den gør, først den dag mister julen sit tag i os.

Måtte det aldrig ske.

Herre, hjælp mig til, at jeg aldrig bliver så dum, at jeg tror, jeg er så klog, at jeg kan aflure dig alle dine hemmeligheder og gøre dem efter.

Martin A. Hansen

Agerhønen

af Helge Nedergård

I de seksten år jeg har anmeldt bøger i "Nyt fra Årby sogn" har jeg bestræbt mig på kun at tage nye bøger frem. Den praksis har jeg fraveget her i de tre sidste numre, idet jeg udelukkende har beskæftiget mig med dele af Martin A. Hansens forfatterskab. Selvfølgelig ved jeg godt, at han ikke er blevet meget læst i mange år. Noget, som os gamle læsere af ham, beklager meget. Hans forståelse af livet, historien og kristendommen er ligesom ikke gangbart stof i dag. Det har også taget sin tid, inden litteraturfolket har rørt på sig i anledning af hans 100 årsdag den 20. august. I begyndelsen var der kun svage pip i de større dagblade, men på det sidste er der kommet mere fart på. Det sidste, jeg i skrivende stund har erfaret, er, at alle landets biblioteker på deres klassikerdag 2009 har udnævnt ham til årets forfatter, ikke fordi han lige er blevet hundrede år, men fordi han er en af det 20. århundredes betydeligste forfattere.

Måske dette tiltag vender den lidt pessimistiske tone, der har præget mange indlæg, til en mere optimistisk.

Navnlig har Niels Højlund i Weekendavisen udtrykt denne følelse af nedtrykthed over den manglende forståelse af forfatter-skabets betydning. Efter hans opfattelse burde forlaget Gyldendal, der har tjent mange penge på forfatter-skabet, have fejret 100 årsdagen med at genoptrykke et større værk af forfatteren.

Det er kun blevet til et genoptryk af novelle-samlingen Agerhønen. Det er lidt sølle, siger Niels Højlund, men han forstår godt forlaget. Salget ville nok blive for lille til at dække forlagets udgifter.

En anden anmelder, Jacob Levinsen, skriver

i Jyllandsposten, at allerede året efter Martin A. Hansens død kom en anden forfatter frem og blev en slags førerskikkelse. Det var Klaus Rifbjerg.

Dermed åbnede der sig ikke blot en generationskløft, men også en kulturkløft.

Martin A. Hansens bondekultur blev erstattet af en moderne storbyorienteret kultur.

Niels Højlund mener, at hvis der havde været en forfatter som Martin A. Hansen i dag, ville han hverken blive udgivet eller læst.

Vore indre radioer er simpelthen ikke indstillet på de frekvenser, han sender på. De få, han stadigvæk gør indtryk på, gør sikkert bedst i at tælle efter på alderens store tabel. En lidt bitter bemærkning, der dog ikke forhindrer Niels Højlund i fortsat at sætte Martin A. Hansens forfatterskab højt, og det samme gør også flere andre anmeldere og med dem nu også bibliotekerne.

En Niels Gunder Hansen fra Syddansk Universitet går endda så vidt, at han i Kristeligt Dagblad siger, at Martin A. Hansen måske er klogere end de fleste forfattere og kulturpersonligheder i det 20. århundrede trods sin opvækst i bondesamfundet og en manglende akademisk uddannelse. Han var læreruddannet fra Haslev seminarium.

Bortset fra den polemik, der er i øjeblikket, er der grund til at glædes over genoptrykningen af novellesamlingen "Agerhønen", om end det er en beskedent sag set i forhold til hele forfatter-skabet. Et forfatterskab, der nok samler en smule støv på bibliotekernes hylder i øjeblikket.

"Agerhønen" er en lidt mærkelig samling, udgivet første gang i 1947 og hører dermed til i den tidlige del af forfatter-skabet. Jeg vil i det efterfølgende forsøge ganske kort at sige

noget om et par af novellerne. Det bliver nok de af novellerne, jeg selv holder mest af og har brugt i undervisningen.

Som allerede nævnt kan Martin A. Hansens forfatterskab til tider være vanskeligt tilgængeligt og kræve længere tids overvejelser. Det er der ikke tid til her, det kan bedst udføres i en studiekreds. Samlingen er delt op i tre dele, der ikke har anden inddeling end en nummerering.

Novellen "Agerhønen", der har givet navn til hele samlingen, fortæller om en fattig familie, der en mørk aften sidder og lytter til snestormens rasen udenfor. Der er smalhans i det lille hjem, man lider virkelig nød. Lidt selvforskyldt, for man vil ikke bede om hjælp nogen steder. En holdning, der ikke er så almindelig i dag, som den var i begyndelsen af forrige århundrede. Pludselig lyder der et bump på yderdøren. Både børn og forældre ser forskrækkede på hinanden, ingen rører på sig. De har erfaring med den slags bump fra tidligere tider, hvor faderen blev indkaldt til sikringsstyrken ved, at sognefogden gik rundt og bankede på. Vi er tidsmæssigt i begyndelsen af forrige århundrede, hvor også første verdenskrig truede Danmarks grænser.

De må lukke op, og faderen går ud i forgangen og åbner døren, men der er ingen, kun en lille bylt på trappestenen. Faderen tager bylten op, det er en lille agerhøne. Inde i stuen stimler hele familien sammen om fuglen, som moderen til sidst tager og plukker fjere af. Den er lille og mager, men alligevel giver den et festmåltid til hele den lille familie. En næsten bibelsk beretning.

Der er også novellen "Bogen" om drengen Mattis, der bliver sendt til byen for at købe ind for forældrene, der har andet at tage sig til. Han har også et andet ærinde at forrette. Han har fået lovning på at låne en bog hos en gammel ungar, der har fatter interesse for drengen. Så da Mattis tager turen hjem-

over, har han både varer og bog at bære. Det er svært, men han glæder sig til at læse bogen. Han kan ikke dy sig for at stoppe op og læse i bogen, en verdenshistorie, men denne læsning bliver til mere end godt er. Det mørkner, og han kan ikke løsrive sig fra bogen. Han glemmer, at han skulle skynde sig hjem. Til sidst er det så mørkt, at han har svært ved at finde vej. Da han endelig når frem til hjemmets dør, er faderen gået ud for at lede efter ham. Mattis er klar over, at faderen er vred på ham, men moderen tager overtøj på og går ud for at formilde faderen. Ikke en novelle med en vild og voldsom handling, men den fortæller om en drengs kundskabsstørst. Bøger var der ikke mange af i hjemmene på den tid. Jeg tør ikke sige, om novellen siger børn noget i dag. Den vil nok forekomme dem besynderlig, fordi de har masser af bøger og andet materiale til deres rådighed.

Der er også den grusomme historie om ofringen af to fattige børn.

Pest og alskens sygdom gør folk bange, de prøver med ofringen at sikre sig. De to børn bliver lokket ned i deres grav og begravet levende.

At denne uhyggelige beretning bærer titlen "Offer" er selvfølgelig ikke nogen tilfældighed. Martin A. Hansen har et skarpt blik for fattigdommen og den nød, der herskede blandt de fattige på hans hjemegn. De færreste i dag har nogen fornemmelse af, hvordan nøden herskede i tiden mellem de to store krige i forrige århundrede. Det var ikke let at skaffe brød til huse i mange små hjem. Martin A. Hansen søgte en løsning på dette problem og skrev to romaner om det i trediveerne. De handlede begge om oprettelse af et kollektiv landbrug og bar titlerne "Nu opgiver han" og "Kolonien". Han har senere taget afstand fra begge romanerne og måske ikke ønsket, at de skulle betragtes som hørende til hans forfatterskab. Det er en smu-

le usikkert, hvad der er baggrunden for hans afstandtagen, men den sociale harme fortsætter hele forfatterskabet ud. Vi ser det i novellen "Høstgildet", som flere i den standende debat har fremhævet som et eksempel på Martin A. Hansens betydning. Her bliver den tolvårige dreng Jens Otto drukket så beruset af de øvrige karle på gården, hvor gildet holdes, at han dør af det. Der bliver stor opstandelse i folkestuen, og der går bud til den anden ende af stuehuset, hvor husbonden holder sin høstfest med indbudte gæster blandt andet den lokale præst. Man kan dele novellen op i to dele. Først historien om drengen og gildet i folkestuen, efterfølgende bliver det en beretning om præstens problemer med at bringe trøst til det fattige hjem, hvorfra drengen stammer. Faderen kommer og henter sin dreng, og præsten løber efter ham for at snakke med ham, men bliver afvist af faderen, der spørger præsten, om han kan gøre drengen levende. Præsten, der er ung og uprøvet, føler afmagt. Han kan ikke gøre noget, når der kræves noget af ham. Han flygter hjem til sin kone i præstegården og klager sin nød. Hun pakker en kurv med mad og gode sager og giver ham den i hånden. Præsten ser opgivende på kurven, men hans kone siger, at når han kommer frem, finder han nok noget mere i kurven. Præsten når frem og bringer familien, som det står i novellen "den første frygtelige hjælp". Han fandt det ubestemmelige i kurven, da han nåede frem. Der er selvfølgelig mange andre læseværdige noveller i samlin-

gen, som er værd at fremhæve, men jeg kan kun sige, at novellesamlingen er på markedet, så læs selv.

Jeg har ikke mere plads til rådighed. Jeg har kun tilbage at sige tak til de eventuelle læsere, der har fulgt mig nogle af de 16 år. Det er mit håb, at andre vil fortsætte mit arbejde og føle glæde ved det.

Tak.

Ill. til novellen "Bogen".

SOGNETS OLDTID

Af Jens Nielsen

JERNALDERBOSÆTTELSE SYD FOR RYKKERHØJ

I forbindelse med de omfattende prøvegravninger i 2008 på raffinaderiet Statoils arealer blev der mange steder påvist spor efter forskellige aktiviteter i flere af oldtidens perioder. Især i de højereliggende landskaber var sporene imidlertid meget nedslidte på grund af erosion i forbindelse med dyrkning af jorden. Flere steder var bevaringsforholdene dog så gode, at egentlige arkæologiske undersøgelser blev sat i værk og afsluttet i indværende år. Det var således tilfældet 250 meter stik syd for gravhøjen Rykkerhøj, hvor en forholdsvis velbevaret tomt af et jernalderhus med tilhørende økonomibygning eller udhus blev udgravet.

Almindeligvis er sådanne hustomter fra oldtiden her på egnen udelukkende repræsenteret ved de stolpehuller inde i selve huset, hvori de kraftige stolper, der har båret tagkonstruktionen, har stået. Men i dette tilfælde fandtes tillige sporene efter de lodrette stolper, der har indgået i de lerklinede vægge. Der har været tale om en bindingsværkskonstruktion, hvor tavlene har været udfyldt med en lerklining kastet på et fletværk eller lodrette støjler.

Hustomten har en længde på 27,5 meter og en bredde på 6 meter, hvilket svarer til et pænt stort hus på 165 kvadratmeter. Den tagbærende konstruktion har bestået af i alt 12 stolper fordelt på 6 par med ensartet indbyrdes afstand fordelt i husets længderetning. Et ekstra stolpepar med noget kortere indbyrdes afstand lidt vest for husets midte repræsenterer sandsynligvis en skillevæg. I almindelighed har husene i jernalderen været opdelt således, at selve boligen fandtes i vestenden, mens stalden har ligget i østenden.

Omtrent midt på begge hustomtens langsider markerer et par lidt kraftigere stolpehuller husets to indgangspartier.

Årsagen til, at denne bygningstomt var bedre bevaret, end arkæologerne er vant til på disse kanter, skal findes i dens beliggenhed i terrænet. Huset har været placeret forholdsvis lavt i terrænet på en nordskråning. Det betyder, at jord fra det højereliggende område syd for huset i forbindelse med dyrkning er eroderet ned over bygningstomten og har ydet en vis beskyttelse mod destruktion i forbindelse med pløjning.

Blot få meter syd for og parallelt med jernalderhuset fandtes tomtens af en mindre bygning. Det er en ret almindelig situation i jernaldersammenhæng med et stort hovedhus og en tilhørende mindre økonomibygning eller udhus liggende ganske tæt ved. I dette tilfælde er kun stolpehuller fra tagbærerne bevaret, hvor der har været 2-3 sæt. Bygningen ser ud til at være skiftet ud flere gange, og der kan udskilles 4 faser. De må have afløst hinanden stort set på samme sted, men det var ikke muligt at fastlægge rækkefølgen. Stolpesporene efter yderligere en mindre bygning var til stede et stykke længere mod nord-nordvest. Her blev der fundet spor efter 3 sæt stolper. Der er i dette tilfælde muligvis tale om en form for staklade eller en lignende mindre bygning.

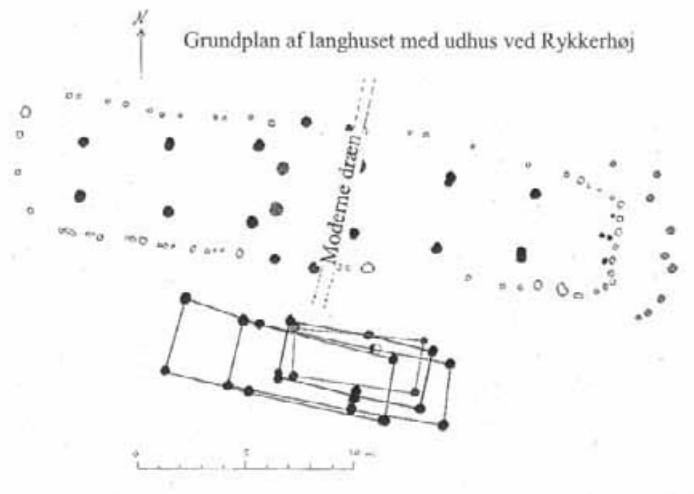
I nærheden af bygningstomterne blev der udgravet flere lertagningshuller, hvor det opgravede ler antagelig er anvendt til bygningernes lerklinede vægge og eventuelt også til fremstilling af lerpotter. Hullerne er efterfølgende fyldt op med alskens affald fra husholdningen, og her fandt arkæologerne især knogler og skår fra itugåede lerpotter. Netop skår fra lerkarrene er ofte arkæologer-

nes bedste dateringsmiddel, idet blandt andet detaljer i udformning af hanke og rander ændrede sig, ligesom moden den dag i dag skifter. På grundlag af dette daterer arkæologerne gruberne til romersk jernalder, hvilket vil sige de første århundreder e.Kr. Da størstedelen af affaldet i gruberne sandsynligvis stammer fra boligens husholdning, er hustomterne og fylden i gruberne formentlig relativt samtidige. Der er ikke fundet genstande af afvigende datering i nærområdet. Der er tilsyneladende ikke foretaget reparationer i form af udskiftninger af de jordgravede stolper, som med årene rådner bort ved jordoverfladen. Arkæologerne mener derfor, at der er tale om en enkeltgård, der har været i anvendelse i en enkelt fase. Man regner ikke med, at oldtidens huse, der var baseret på jordgravede stolper, har haft en levetid på meget mere end et halvt hundrede år. Når

det gamle hus ikke længere var anvendeligt, blev der bygget et nyt. Enten på samme sted eller et sted i nærheden. Hvor det gamle hus havde ligget, var jorden gennem årtier tilført mængder af organiske gødningsstoffer, og det har været oplagt at udnytte stedet, hvor det gamle hus lå, til at anlægge en frugtbar kornmark.

Ved en række forskellige undersøgelser siden 1991 på raffinaderiet Statoils arealer har arkæologerne påtruffet hustomter fordelt ud over de samlede arealer. Der er repræsenteret flere perioder af jernalderen. Det betyder formentlig, at en enkelt eller højst nogle få jernaldergårde gennem lange tider har

flyttet rundt i området. Dette indtryk kan udbygges ved at inddrage flere andre steder, hvor der ganske vist ikke er påvist hustomter, men hvor gruber med keramik viser, at man må have boet ganske tæt ved de pågældende steder. Lertagningsgruber er af praktiske hensyn etableret i passende kort afstand til anvendelsesstedet for leret, og omvendt er der intet, der tyder på, at man har bevæget sig længere end højst nødvendigt for at

skille sig af med møddingsaffald. På velbevarede pladser er der konstateret tykke affaldslag over hele bopladsområdet, hvilket må betyde, at man ikke gjorde meget ud af at renholde bopladsen.

Der kan være flere årsager til, at arkæologerne langt fra altid er i stand til at påvise hustomter på bopladser. Det er indtrykket, at de jordgravede stolper ikke har været funderet særlig dybt her på egnen. Det skyldes sikkert, at man på grund af det stive undergrundsler ikke har gravet dybere ned end påkrævet, og som følge deraf er lave stolpehuller på højt beliggende steder for længst fjernet ved pløjning.

Vores tid som forretningsdrivende i Årby

Af Karl Ove Gammelby

Efter endt skoleophold på Vinde Helsingefri og efterskole vinteren 1946-47 kom jeg i lære hos Osmund Kristjansen den 1. maj 1947 som vogn og beslagsmed. Læretiden var 4 år, og sluttede den 1. maj 1951.

Forretningsadressen Årby Smede og Maskinværksted. Arbejdstiden var på 45 timer, fra mandag morgen kl. 7.00 til lørdag middag kl. 12.00. Lønnen var for første år 33 øre pr.

Fra læretiden. Karl Ove G. ved drejebænken.

time, altså en ugeløn på kr. 14.85, men min mester Osmund rundede altid op til kr. 20.00.

De sidste 6 uger af min læretid var jeg på Haslev Beslag- og Svejseskole, hvor vi smedte hestesko, samt skoning af heste, som kom fra omegnens landmænd. En af ugerne var afsat til kursus i svejsning. Skoleopholdet sluttede med en svendeprov, hvor alle 12 elever bestod.

Efter endt skoleophold kom jeg tilbage til Osmund igen, som nyudlært smedesvend.

Jeg fik i min læretid stor kendskab til reparation af landbrugsmaskiner og traktorer. Mange mindre ejendomme gik sammen og oprettede et tærskeselskab, købte traktor tærskværk. Osmund havde 5 af disse selskaber som kunder. Også på mange områder som installation af vandværker, centralvarme, badeværelser og diverse vvs. Jo, jeg fik en ret alsidig uddannelse hos Osmund Kristjansen. Jeg opsagde min stilling i løbet af sommeren 1951, da jeg havde meldt mig til et ophold på Viborg Gymnastikhøjskole fra den 1. november.

Osmund's kone Johanne spurgte mig, om jeg ikke kunne skaffe en ny medarbejder, som kunne afløse mig.

Det kunne jeg måske, sagde jeg til Johanne. Jeg kender en i Tømmerup ved navn Ole Nielsen, som måske kunne tænke sig at komme i lære til smed.

Ole Nielsen kom i lære som Vogn og Beslagsmed den 1. april 1953. Samme år blev Osmund Kristjansen sognerådsformand i Årby kommune.

Da jeg kom tilbage fra skoleopholdet i foråret 1952, fik jeg arbejde hos Osmunds bror

Vølund i Melby indtil 1. oktober, hvor jeg rejste til Oksbøl for at aftjene min civil værnepligt. Jeg blev hjemsendt den 1. oktober 1954.

Derefter rejste jeg til Ollerup Håndværkerskole, vinteren 54-55, for igen at komme tilbage til Vølund i foråret 1955.

Da Ole Nielsen blev udlært i foråret 1957, var Osmund i lag med mig, om jeg havde lyst til at overtage værkstedet, da han efterhånden brugte meget tid på det kommunale arbejde, så han ikke kunne passe forretningen.

Jeg fik få dages tænkepause, og sagde så ja til det, efter at jeg havde drøftet det med Inge.

Osmund syntes, at den 1. maj samme år var passende, og det syntes jeg var i orden. Forpagtningsafgiften havde han sat til kr. 800,00 årlig, så det kunne jeg ikke sige noget til. Så begyndte jeg som selvstændig smedemester den 1. maj 1957, 10 år efter at jeg kom i lære. Forretningsadressen var den samme, Årby Smede og Maskinværksted.

Inge og jeg blev gift den 15. juni 1957, og flyttede ind i huset på Årbyvej 4.

Inge passede regnskab og bogholderi, jeg sørgede for, at kunderne blev servicerede på bedste vis, der var nok og lave. Det resulterede i, at jeg måtte ansætte den første lærling samme år den 1. oktober, og det var Poul Antonsen fra Ubberup.

Jeg havde en del heste, der skulle have nye sko engang imellem, men jeg gjorde mit til, at det blev mindre og mindre. Jeg fik at vide, at autoforhandler Mogens Poulsen importerede brugte grå ferguson traktorer

fra England. Jeg købte nogle af dem, det var næsten altid med håndslag vi handlede. Jeg havde næsten altid handlet med landmanden, inden jeg købte af Mogens Poulsen. Traktoren skulle hovedrepareres, inden den blev afleveret til landmanden.

Jeg solgte også nye traktorer såsom Massey Ferguson og Ford, som jeg købte af forhandlere. Senere fik jeg forhandling af Allis Chalmers traktor samt Braud mejetærsker og RC halmpressere.

Værkstedet brændte en tidlig morgen den

Fra Oksbøl. Karl Ove G. ved svejsearbejdet. (1952-54)

15. juni 1959, der gik ild i noget benzin, som jeg havde spildt på gulvet i forbindelse med lodning af en benzintank. Værkstedet nedbrændte helt, mens sidebygningen til værkstedet, med ambolt og esse, kunne bruges som værksted.

Det var jeg meget ked af, jeg følte at jeg var skyld i, at værkstedet brændte. Det var jo Johanne og Osmund's bygninger der brændte, men de tog det meget flot. Johanne kan jeg huske, var noget særligt, da jeg var i lære, det var ligesom jeg var en søn af huset, de havde jo selv ingen børn. Jeg fik tit 5 kr. af hende for at rende til købmanden for hende, det var jo mange penge dengang – men det måtte jeg ikke sige til Osmund, det kunne jeg selvfølgelig ikke finde på.

Værkstedet brændte for øvrigt på vores 2 års bryllupsdag, og flere damer i området var meget bekymret for Inge den morgen, for hun var højgravid med Steen, men han blev født 17 dage efter branden, og det gik ganske normalt.

Nå, livet skulle gå videre, forretningen skulle gå videre, det var ikke lige let, når der ikke var noget værksted. Det blev hurtigt klart, at jeg ikke kunne bygge på samme sted på hjørnet af Årbygade og Bastrupvej. Jeg blev hurtigt interesseret i en grund udenfor bygrænsen mod Bastrup, der var 9 tdr. land, som Emil Petersen på Oxemosegården havde i forpagtning af Maren Sofie Petersen, i øvrigt Jens Larsen's svigermor. Johanne ringede til Maren Sofie, der boede på Årby Plejehjem – 90 år gammel – men hun ville ikke sælge jord. Emil ringede også til Maren Sofie, og han sagde til hende, at han gerne ville afstå noget af forpagtningen til en byggegrund. Vi kan da ikke undvære en smed i byen, sagde han til hende. Johanne ringede igen og foreslog hende, hun skulle ringe til hendes barnebarn, Levi Larsen, som var bilsælger i Randers. Der gik et par dage, så

ringede Maren Sofie til Johanne og fortalte hende, at jeg kunne købe alt det jord jeg ville, og det skulle koste kr. 1.25 pr. alen, og det var kontant, skulle Johanne sige til mig. Jeg fandt ud af, hvor meget jord jeg skulle bruge til byggegrund, 2236 m². Jeg kørte på plejehjemmet og talte med Maren Sofie om det, vi handlede, sagfører Otto Øther blev sat på sagen, han sørgede for at alt gik som det skulle, og Maren Sofie fik pengene kontant, som hun havde forlangt, en stor tak gav jeg Emil på Oxemosen og Osmund's kone Johanne.

Så gik det ellers stærkt med at få lavet tegning til et ny værksted. Byggeriet gik i gang februar–marts 1960, og blev færdig til indflytning i oktober.

Der blev efterhånden så meget at lave, at jeg måtte ansætte 2 mand mere, en svend og en lærling. Der var efterhånden mange, der fik installeret centralvarme og oliefyr, og i forbindelse dermed badeværelse. Der blev for landmændene plads til investering i nye traktorer og landbrugsmaskiner, og jeg blev jo klar over, at det krævede endnu flere medarbejdere. Fra 1. maj 1967 fik jeg forhandling af Fiat traktorer, som efterhånden fik et større marked i Danmark. Importøren ved navn SAXONIA blev ændret til FIATAGRI i 1981, dengang fik de LAVERDA mejetærsker og HESSTON storballepressere med i deres sortiment. Det gav virkelig en større omsætning i forretningen, da det var ret så dyre maskiner, og samtidig krævede det flere medarbejdere. Jeg beskæftigede en overgang 12 medarbejdere.

I 1992 købte FIAT's landbrugsdivision FORD og senere CASE IH, så firmanavnet blev ændret til NEW HOLLAND, som det hedder i dag. Det er således ikke mindre end 3 traktormærker, som er slået sammen til et traktormærke. Op gennem halvfemser-

*Fra Generationsskifte 1999. Fra venstre Steen, Dorthé, Inge og Karl Ove Gammelby.
Foto: Per B. Christensen.*

ne klingede det noget af med hensyn til maskinsalget, der krævede efterhånden større kapital, for at finansiere de brugte maskiner. Maj 1967 ændrede jeg navnet fra Årby Smede og Maskinværksted til Årby Maskinforretning. Vi har installeret ca. 110 fjernvarmeanlæg i perioden 1980 til 1990.

Vi drev forretningen til den 1. januar 1999, da tog vores søn Steen over.

Da var der så gået 42 år. Jeg har udlært 23 lærlinge, 1 grovsmed, 10 landbrugsmaskinsmede og 12 landbrugsmaskinmekanikere. Som jeg indledte med, fik jeg selv en alsidig uddannelse hos Osmund, og det har jeg forsøgt at overføre til de unge mennesker jeg fik i lære. Dengang var der ikke noget med faggrænser, som der er i dag. Tak kan Inge og jeg sige til Årby og omegn for den tid og tillid, der er blevet vist os.

Da dette nummer af "Nyt fra Aarby Sogn" bliver den nuværende redaktions sidste, havde jeg et ønske om at slutte med en fortæller fra selve Aarby. Det var derfor nærliggende at spørge Karl Ove Gammelby, som i mange år har levet med sin familie og drevet sin virksomhed her i Aarby.

De fleste tidligere lokalhistoriske artikler i dette blad, har bygget på mine samtaler med en fortæller, som jeg har optaget på bånd og senere redigeret.

Karl Ove Gammelby har imidlertid ønsket selv at skrive sin beretning; en beslutning, som redaktionen kun kan være tilfreds med og siger Karl Ove Gammelby tak for.

Ovenstående artikel er et fornemt punktum for en perlerække af fortællere af nuværende og tidligere indbyggere i Aarby Sogn.

Linda Eriksen

Krig (3)

2. Slesvigske krig 1864 set gennem en dansk landsoldats breve.

Af Leif Jensen

Resumé:

I det foregående har vi stiftet bekendtskab med den 28-årige gårdmandssøn og skibstømrer fra Hastrupgård Ole Hansen, som blev indkaldt sidst i 1863, da det trak op til

krig med Preussen og Østrig. Han var flitig til at skrive hjem, og især p.g.a. hans breve til dels kæresten og dels moderen ved vi i dag lidt om, hvorledes en menig soldat føler og tænker i en krigssituation. Vi har hørt

om hans fortrædeligheder, mens han var stationeret ved Dannevirkestillingerne, og om de umenneskelige strabadser, han og hele hæren kom ud for under tilbagetrækningen fra Dannevirke.

Dybbøl

Hærens hovedstyrke på ca. 25.000 mand trak sig tilbage til Als. En ret stor vagtstyrke bemandede Dybbølskanterne. Det var der to årsager til. Dels ønskede man at fastholde et enkelt offensivt punkt af Sønderjylland for at kunne hævde en større ret til landsdelen ved en evt. freds-konference. Dels at kunne gøre udfald mod fjendens forsyningslinier og

evt. afskære disse. Således skulle det imidlertid ikke gå. Preusserne valgte nemlig at belejrede Dybbøl. Samtidig begyndte de at opstille svære langtrækkende batterier til beskydning af de danske stillinger.

Klargøring af skanserne

Som omtalt i sidste nummer hører vi intet fra Ole Hansen i tiden fra 24.2. til 14.3. Et tidsrum der i øvrigt var ret stille på dramatiske begivenheder. Hos begge krigsførende parter var der dog hektisk travlhed. På dansk side gjaldt det om at forbedre og klargøre de ufærdig anlæg. Et enkelt brev fra en anden soldat beretter om disse forberedelser. Brevet er fra Niels Jensen, bosat i Strøby. Det er dateret den 3. marts, og han skriver til sin svoger en gårdmand i Svansbjerg, og fortæller om forholdene som soldat ved Dybbøl og Als i almindelighed og ved 12. regiment i særdeleshed. Han indleder med at fortælle, at på den gård han er indkvarteret og har været nogle få dage, har han de bedste forhold, siden de kom til Als. De får god mad og sover hver anden nat i en seng.

Vagten ved Dybbøl

Men ugen forinden var streng, da havde hans regiment seks dages vagten ved Dybbøl, og i den tid skulle der bestilles noget. Niels Jensen skriver bl.a.: "*--- thi alt blive rydet af veien som ligge vort batteri ivei og hvilke steder vi ikke kan få tid at nedbryde blive brændt --- så du kan tro det ser lidt sørgeligt ud ---*". De danske soldater havde altså travlt med at lave et fuldstændig åbent terræn, som de frit kunne beskyde, for at vanskeliggøre en fjendtlig fremrykning. På et enkelt døgn blev 5 – 6 steder nedbrændt af den grund, fortæller N.J. videre, og krymper sig ved alt det dyrebare, indhøstede korn, der bl.a. gik til. Men nu mener han også de er godt forskansede med 10 svære batterier, og desuden, tilføjer han. "*kan vore ski-*

be sende nogen ordentlige hilsener (hilsener) fra søen, så det vil vist koste Preussen meget blod, hvis han vil forsøge at tage den (Dybbølstillingerne)".

Disciplinen

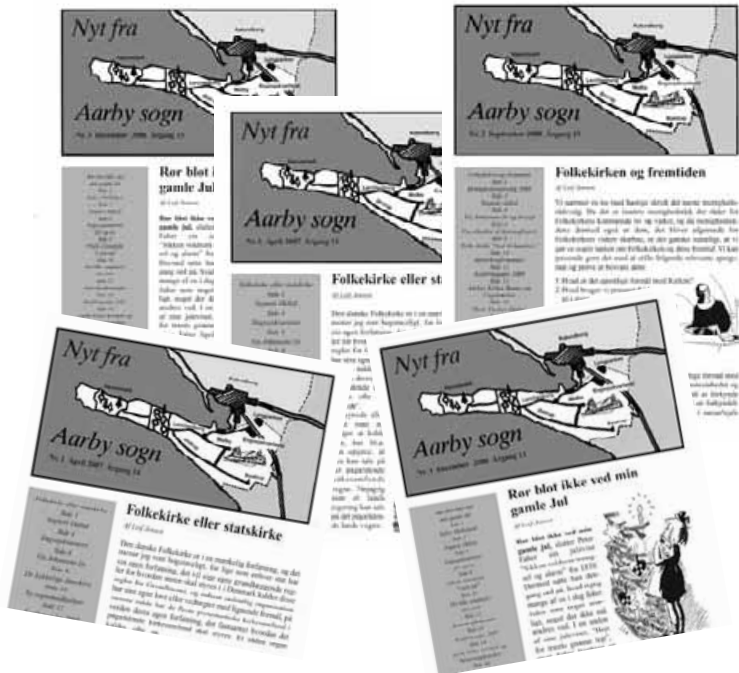
Niels Jensen betror herefter sin svoger, at han heldigvis ikke har været i kamp med nogen endnu, og at han heller ikke regner med at komme det. Årsagen til denne antagelse er, at regimentet var slesvisk, og de eneste ikke slesvigere var den forstærkning på 200 mand, som Niels Jensen var en del af, og som nylig var tilført regimentet. Der vil jo altid være problemer med loyaliteten blandt soldater, der er rekrutteret i grænseegne, som har forsøgt at løsrive sig. Niels Jensen fortæller da også følgende: "*...thi sidst vi var på forpost løb der 27 af et compagni af vores over til Preussen, skjønt vi ikke havde det mindste sammenstød med dem.*" Vi ved da også fra anden side, at de slesvigske regimenter var et problem, for ligeså dansksindet den ene soldat kunne være, ligeså tysksindet kunne hans sidemand være. Resultatet blev da også, at da situationen begyndte at tilspidises i midten af marts, forsøgte man at rense 10. og 12. regiment for illoyale elementer, idet man som kriterium brugte sproget, og fjernede de tysktalende blandt soldaterne, og satte dem til arbejdstjeneste. Under de senere kampe om Dybbøl kom de to regimenter kraftigt i ilden. Hvorledes det senere gik Niels Jensen, ved vi desværre ikke.

Familien venter

Kun ved vi, at han havde familie, der ventede ham derhjemme, for han slutter sit brev med at takke svogeren for, at dennes kone har besøgt Niels Jensens familie, og har lovet at ville bære deres nyfødte dreng til dåben, og han "*ønsker at den Almægtige Gud vil standse krigen, så jeg til den tid kunne komme hjem til min familie.*"

Nyt fra Aarby sogn

Af Helge Nedergård

lidt anden udformning, er det også til at leve med. Det er vel rimeligt, at vi nu, hvor der er gået så mange år, foretager en vurdering af, i hvor høj grad bladet har opfyldt de stillede mål. Mangt og meget er taget frem og behandlet med kærlig hånd, måske ikke altid lige professionelt. Det er vor opfattelse, at alle, der har leveret stof, har gjort deres yderste for at levere et godt produkt, men ingen af os er professionelle skribenter. Leif

Med dette nummer af "Nyt fra Aarby sogn" er vi nået frem til et vendepunkt i dets historie. Bladet har eksisteret i seksten år, og det er blevet til 48 numre, når dette blad, vi i øjeblikket arbejder med, udkommer. Redaktionen trækker sig tilbage, når dette arbejde er gjort. Leif Jensen slutter med sin præstegering i foråret 2010 og stopper dermed også som redaktør af bladet. Vi andre føler det naturligt, at vi stopper sammen med ham. Vi har haft et udmærket samarbejde, som vi kan se tilbage på med en smule stolthed og glæde. Hvordan bladets fremtid vil blive, står i skrivende stund hen i det uvisse, men vi, der hidtil har taget os af det, håber naturligvis, at det må få lov til at fortsætte. Skulle det få en

Jensen indleder i en artikel i det første nummer af "Nyt fra Aarby sogn" med at omtale den, på dette tidspunkt, 24 årige kommunalreform, der gjorde Årby-området til et lidt overset hjørne af Kalundborg kommune. Han skriver, at derved er områdets særpræg blevet udvisket, vi er ved at blive kalundborgere. Måske en uundgåelig konsekvens af at komme til at høre til en større enhed, der har for vane at sætte fokus på områdets "hovedstad". Der er normalt kun et at gøre: at kæmpe imod, gå mod strømmen. Vi prøvede det, da plejehjemmet blev nedlagt. Vi ønskede, at bygningerne blev brugt til noget, alle Årby indbyggere kunne have glæde af, men vore

anstrengelser bar ikke frugt, selvom størstedelen af beboerne i Årby skrev under på et brev til kommunen desangående. Det er på sin plads her at sige tak til dem, der gjorde det store arbejde med at samle underskrifter. Vi må vel sige med en vis ironi, at i kommunalpolitik har vi ikke nogen store sejre at se tilbage på.

Måske vores indsats har været for beskedent? Årby sogn er en underlig størrelse, sat sammen af ulige dele. Her er lidt spredt bydannelse med ret store landområder indimellem. Det er nok lettere at finde sognebevidsthed i mere ensartede egne. Det har hele tiden været bladets intention at skabe forbindelse mellem de forskellige grupper i sognet og give oplysning om de aktiviteter, de har gang i. Søge at give en fornemmelse af, at det er her, vi hører til.

Vi håber selvfølgelig at det arbejde har båret frugt, men er realistiske nok til at vide, at det er noget, der kræver tid og tålmodighed.

Meget af det stof, der har været brugt i bladet, er leveret af redaktionen, men der er også kommet gode indlæg udefra. Vi er Jens Nielsen fra Kalundborg museum meget taknemlig for hans mange artikler til bladet. Han har gennem årene holdt os orienteret om de mange fund, der er gjort i området her og dermed givet os et indblik i, hvordan vore forfædre har levet livet.

Bladet har lige fra starten været åbent for alle områdets foreninger, som løbende har orienteret os om deres aktiviteter. Årby skole har også gennem årene fortalt os om deres arbejde. Kirkens organist Edith Køhl Hansen har været flink til at fortælle om de aktiviteter, hun har gang i inden for sang og musikområdet.

Et hjertesuk, en lille irritation, over, at det tilsyneladende ikke har været muligt at få de skiftende menighedsråd til at levere en passende mængde stof til bladet, skal også med.

Det skulle vel have været muligt at give nogle løbende rapporter om det store arbejde, de udfører for sognet.

Måske vi mere åbent skulle have tilskyndet til, at der blev givet plads til, at de menige medlemmer af kirken kunne stille spørgsmål til menighedsrådet og få svar i bladet.

En brevkasse er nok en for bombastisk sag, men måske alligevel noget i den retning.

Envejskommunikation er ikke befordrende for et levende fællesskab.

Når man nu i seksten år har leveret stof til bladet, får man uvilkårlig en slags kærlighed til det. En følelse af vemod overfalder let en, når noget slutter. Vi har, som allerede nævnt, haft et godt samarbejde i redaktionen og uden det, har det heller ikke været muligt at holde bladet kørende i så mange år i en kvalitet, som vi meget ubeskedent på godt jysk vil sige ikke er så ringe endda.

*På redaktionens vegne
Helge Nedergård*

Trafikforholdene ved Årby kirke

Af Helge Nedergård

I septemhernummeret af "Nyt fra Årby sogn" Årgang 2006 var der en artikel af Leif Jensen, der beskæftigede sig med forholdene for det lille samfund i storkommunen. Her skrev Leif bl. andet om trafikforholdene ved Årby kirke, som han fandt var meget problematiske. Det var naturligvis det lille stykke af Årbygade, der i en bue fører forbi kirken, der var i fokus. Problemet blev på udmærket vis illustreret af et billede fra gaden, hvor to biler møder hinanden, mens en barnevogn kæmper for sin overlevelse i vejkanterne. Meningen med artiklen var naturligvis endnu en gang at pege på et trafikproblem, der aldrig er søgt løst fra kommunens side, trods flere henvendelser.

Vi ved alle, der kører på Årbygade, at det er et under, at der ikke er sket en ulykke her for længe siden. Børn og ældre, der færdes her, er meget udsatte. I disse tider, hvor man gør meget for at øge trafikikkerheden, kan det undre, at der ikke er gjort noget forlængst. Et forhold, der ikke er blevet forbedret af, at ejeren af den gamle skole over for kirken har ladet sin store hæk brede sig ud over fortovet, så fodgængere er blevet tvunget ud på kørebanen. Også denne sag er der rettet henvendelse til kommune om, uden at der er sket spor. Den manglende interesse for at få løst det lille problem kan ikke betegnes som andet end en stor hensynsløshed over for en gruppe svage trafikanter. At den gamle skole har stået tom og ubeboet i flere år, kan ikke være nogen undskyldning, for ejeren har hele tiden været den samme. Her på det sidste er der dog sket noget, men ikke til en bedring af situationen. Ejeren bar ansøgt kommunen om at få lov til at bygge 3 stk. dobbelt-huse i haven. De allernærmeste naboer har fået tilsendt materiale om sa-

gen, mens vi andre beboere i Årbygade er holdt i uvidenhed om, hvad der sker. Vi er dog af omveje blevet gjort bekendt med det, der er i gære.

Bygherren har i forbindelse med byggeriet ønsket at flytte udkørslen fra ejendommen til den østlige side af grunden på trods af, at der allerede findes en udkørsel i den vestlige side. Den nye udkørsel vil ramme Årbygade på et meget uheldigt sted. Vejen her er meget smal og har et stærkt buet forløb, hvilket gør oversigtsforholdene ret dårlige. Trafikkerheden vil blive påvirket i en meget uheldig retning. Menighedsrådet har på vegne af Årby kirke protesteret mod den nye udkørsel til kommunen. Det samme har flere beboere i området. Det var selvfølgelig ønskeligt om flere andre af vor bys borgere havde haft mulighed for at slutte op om protesten. Vi skal tilsyneladende ikke regne med, at vi fra kommunens side er beskyttet mod dens slags ødelæggelser af vor lille bys miljø. Om det skyldes manglende kompetence eller ligegyldighed, er svært at udtale sig om. Vi betragter det som en stor fejl, at bygherren allerede, inden nabohøringen er slut, har etableret den nye udkørsel. Det er en hån mod det demokrati, vi alle er tilhængere af, at den slags får lov til at passere, uden at det får alvorlige konsekvenser for bygherren. Menighedsrådet bemærker da også i deres protest til kommunen, at den slags ikke kan undgå at krænke retsbevidstheden hos vor lille bys borgere. Det er naturligvis vort håb, at der ikke bliver givet tilladelse til den nye udkørsel samtidig med, at den uden tilladelse etablerede udkørsel bliver krævet fjernet, og bygherren får en kraftig påtale for at starte arbejdet, inden nabohøringen er slut. Alt andet vil være urimeligt.

Mere om Trafikforholdene

Af Leif Jensen

Da det ikke har haft hverken politikernes eller pressens store bevågenhed, at der er store problemer vedrørende trafikforholdene ved vores kirke, således som Helge Nedergård omtaler det i ovenstående artikel, så

må det være i alles interesse at have kendskab til menighedsrådets reaktion på kommunens nabohøring. Svaret bringes derfor nedenstående i sin fulde ordlyd.

Til Kalundborg Kommune

Plan, byg og miljø

Aarby den 16. oktober 2009

Vedrørende sagsnr. 326-2009-45348

Aarby menighedsråd skal hermed tilkendes give, at vi har modtaget kommunens henvendelse af

1. oktober 2009 vedrørende forslag til boligbebyggelse på Aarbygade 45.

Det er dog ikke uden undren, at vi har gennemlæst det tilsendte materiale.

Vi har derfor følgende kritiske kommentarer til projektet:

Som forslaget er udformet, vil udkørslen til Aarbygade ske på det sted,

- a) hvor kørebanen er snærest, og hvor der ikke er fortovet af nogen betydning på nogen af siderne,
- b) hvor gaden slår et sving udenom kirkegårds-muren,
- c) hvor oversigtsforholdene er meget ringe,
- d) hvor trafik fra begge sider ofte overraskende møder hinanden,
- e) hvor det før er påvist, at der ikke er plads til både to biler og en barnevogn,
- f) hvor bybussen (og andre store køretøjer, herunder landbrugsmaskiner) fylder meget ved passage,
- g) på skolevejen som de fleste forældre til

skolesøgende børn bekymrer sig mest om, h) hvor der lettest opstår trafikale problemer i forbindelse med gudstjenester og kirkelige handlinger. Eksempelvis alle de mange gange hvor rustvognen efter en bisættelse stille forlader kirken og møder anden trafik

- i) og hvor begravelsesfølget dernæst skal krydse gaden for at komme til P-pladsen.
- j) En udkørsel det pågældende sted kan heller ikke undgå at blive et vedvarende problem for de kommende lejere.

Det fremgår ikke af forslaget, om det er tanken, at den oprindelige udkørsel skal bevares, således at der i fremtiden vil være to udkørsler fra samme ejendom? Hvis det er tilfældet, vil forslagets præg af uigennemtænkhed blive endnu mere understreget. En udkørsel må være tilstrækkelig og naturligvis på det for trafikforholdene mest sikre sted, nemlig der hvor der i forvejen er en udkørsel.

Vi vil ikke undlade at bemærke, at følgende helt åbne og tydelige misforhold er faldet alle lovlydige borgere i Aarby for brystet: I samtlige de år den nuværende ejer af nr. 45 har haft ansvaret for ejendommen, er hæk-

ken på grunden ikke blevet klippet, samtidig med at det tilsvarende meget snævre fortovej heller ikke er blevet holdt og ryddet for opvoksende ukrudt. Af samme grund har det været uladsiggørligt at anvende fortovet. Gående trafikkanter er i stedet blevet tvunget ud på kørebanen i det uoverskuelige sving med den snævre passage.

Da ejeren af nr. 45 her i oktober 2009 så pludselig og uden at spørge hverken naboer eller kommunen rydder næsten alt grønt på ejendommen samt bryder igennem hækken og anlægger en udkørsel til Aarbygade på det for trafikforholdene mest kritiske sted, så kan det ikke undgå at krænke retsbevidstheden hos den lille bys borgere, og mange spørger sig selv og hinanden, hvis interesser det er, den kommunale administration mon varetager, når noget sådant upåagtet kan få lov til at passere.

Som ansvarligt råd kan vi heller ikke undgå at spørge os selv, om alle de mange skriftlige og mundtlige henvendelser, som borgerne i Aarby igennem flere år har rettet til vore lokalpolitikere, slet ikke er blevet hørt og taget alvorligt?

Et af de helt store ønsker har i mange år netop været en sikring af børnenes vej til og fra Aarby skole. Årsagen hertil er ikke mindst det uoverskuelige sving, hvor den bløde trafik meget let kan komme i klemme. Mange forældre er da også så bekymrede, at de frygter for, at der skal trafikdrab på stedet til, før der bliver gjort noget ved forholdene. I Deres henvendelse hefter vi os i øvrigt også ved følgende udsagn:

1. *Den eksisterende beplantning tænkes fjernet.*
2. *...at ny bebyggelse skal udføres under hensyn til bevaringsinteresser samt bebyggelsens og landsbyens karakter. Desuden fastlægges, at karakteristiske træer og beplantninger skal bevares. Der*

skal lægges vægt på at udvikle landsbyens grønne præg med levende hegn og beplantning.

3. *... at der er tale om en relativ beskedent bebyggelse, der ikke vil ændre de eksisterende forhold væsentligt.*

Ad 1. Hele det grønne område med mange træer og buske er i løbet af få dage i oktober måned blevet ganske og aldeles ryddet. Det har medført, at området har ændret udseende til noget ikke grønt.

Ad. 2. Der er ikke taget de ringeste hensyn til bevaringsinteresser af nogen art.

Ad. 3. For beboerne i Aarby er det en endog meget væsentlig ændring i landsbyens karakter, der allerede er sket.

Fra rådets side må vi derfor på det bestemteste fraråde, at der føres en udkørsel ud det påtænkte sted.

Hvis der absolut skal gives tilladelse til en sådan, må det ske så langt imod vest som muligt og til så få familier som muligt og naturligvis under fornøden hensynstagen til bløde trafikkanter som daglig har deres færden i og omkring kirken.

For en ordens skyld skal vi gerne præcisere de grupper, vi primært har i tankerne: Konfirmander, juniorkonfirmander, medlemmer til kirkens børnekor, besøgende til kirkegården, kirkegængere til gudstjenester og kirkelige handlinger så som vielse, begravelse og bisættelser, cyklende børn på vej til og fra skole samt den almindelige trafik igennem landsbyen.

*På vegne af Aarby menighedsråd
og med venlig hilsen*

*Kirsten Thurø Johansen
Formand for rådet*

Aarby Kirkes Korskole og Børne- og Ungdomskor

December er korets og kirkens måske mest begivenhedsrige og derfor også mest travle måned. Koret medvirker allerede den første søndag i advent. Her er der tradition for, at en af de yngste kormedlemmer ved gudstjenestens begyndelse får lov at tænde adventskransens første lys, og så synger vi adventstiden ind. 3. søndag i advent medvirker koret ved De Ni Læsninger. Her indleder og afslutter koret gudstjenesten med Luciaoptog. Derudover har koret mulighed for at deltage i gudstjenesten 1. juledag, hvis man er kommet til sengs i tide ovenpå juleaftens løjerne. Og endelig afslutter vi julen med Hellig tre Kongers aftensgudstjeneste tirsdag d. 5. januar. Her er det sidste chance for at høre prøver på hele korets julerpertoire. Der er med andre ord rig lejlighed til at få brugt sangstemmerne i juletiden, og heldigvis hører julesalmerne og julens korsatser til blandt korets favoritter.

Straks efter efterårsferien har vi taget fat på forberedelsen af adventstidens og julens salmer og korsatser. Det er ikke spor for tidligt. Der er en lille korskole med nye sangere, for hvem hele julerpertoiret er nyt og uprøvet. Alle vil gerne gå forrest og være Luciabrude med lys i håret, men Luciateksten skal jo læres udenad, og man skal holde både vejret, takten og balancen, mens man går. Det er en smule tricky og kræver en hel del øvelse. Heldigvis har vi god hjælp af Carina, som

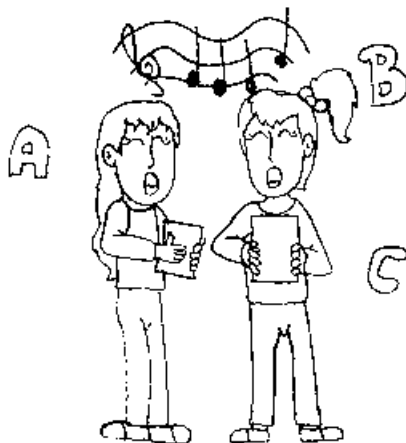
er mangeårig deltager i koret. Hun har stadig lyst til at være med og vil gerne øse af sin gode erfaring og kunnen. Det drager vi stor nytte af. Fra tidligere år har vi et stort lager af Lucia kjoler. Det er spændende, når de kommer frem og skal afprøves. Det plejer at være et betagende syn, når pigerne kommer på række ned gennem den mørke kirke i deres hvide kjoler, syngende og med lys i

hånden. Det glæder vi os hvert år til. Julen er jo om noget traditionernes tid.

Men julen er andet og mere end Lucia. Der er rigtig mange søde korsatser for begynderkor som handler om Jesu fødsel og julens begivenheder. Glæden ved genhør af gammelkendte korsatser er altid stor, men der udgives da stadig nye ting.

Folkekirkens Ungdomskor har nylig forestået en serie, som kaldes FUK's læreplaner. Antologi for lige stemmer. Niveau 1-4. Det er blandt mange andre en udgivelse, som vi har rigtig megen glæde af til fornyelse af repertoiret.

Der er stadig plads til flere sangere i koret. Hvis du har lyst til at være med, er det en god ide at begynde nu. Efter jul venter stadig nye opgaver på os, så der bliver nok at tage fat på. Vi synger hver onsdag eftermiddag i Årby sognegård. Korskolen fra kl. 15-16, og Børne- og Ungdomskoret fra kl. 16-18. Du kan ringe til korleder Edith Køhl Hansen på tlf. 59513351 eller bare komme og være med.

Konfirmander 2010

Af Leif Jensen

Hermed de håbefulde unge mennesker, der ser frem til konfirmationsdagen den 18. april.

NYT FRA AARBY SKOLE

Her i skrivende stund har jeg netop været til morgensang. Det er en af de traditioner, som har eksisteret siden 1957, hvor skolen blev bygget. Vi starter dagen i fællesskab, og hører hinandens meddelelser inden vi synger en sang.

I dag var der tre meddelelser, alle fra elever. En klasse havde deltaget i ”Bag for en sag”, hvor de med et par dages arbejde havde tjent mere end 1.000 kr. til børnetelefonen. En anden klasse havde samlet penge ind, så nogle familier i Afrika kunne få sig nogle høns. Endeligt har nogle af skolens store børn oprettet en ”legepatrolje”, hvor de sætter gode lege i gang for de mindre elever. De meddelte lige hvor de dagens leg ville starte.

Senere på dagen fik jeg at vide, at nogle forældre på skolen, der frivilligt arbejder som ”trivsels-ambassadører”, var ved at arrangere en julefest.

Alle disse gode nyheder fik mig til at tænke på alle de gode kræfter der er, i og omkring en skole. Jeg blev så glad, både over nyhederne og over det engagement, der ligger bag. En skole er så sandelig langt mere end dansk og regning, og heldigvis for det. På skolen har vi sagt farvel og tak til vores viceskoleinspektør Erling Trærup. Han havde i 6 år fundet det umagen værd at køre fra sit hus i Sorø til vores skole, hvor han med en stor indsats og et varmt glimt i øjet løste hele det sammensurium af opgaver, som ligger på kontoret på vores lille skole. Han har trukket sig tilbage på efterløn, og det er velfortjent. Nu er vi ved at finde en afløser, og det bliver spændende hvilke stærke sider et nyt menneske kan berige vores arbejdsplads med. Efter en ret kaotisk proces, med ret uigennemskuelige oplysninger bl.a. i avisen, er vores byggeri til sprogklassebørnene endeligt vedtaget. Der kommer en fin ny hovedtrappe ned

i aulaen, og ca. 400 kvadratmeter, der er indrettet til netop denne børnegruppes små grupper og individuelle behov. Det skal blive en stor glæde at tage det nybyggeri i brug. Rent pædagogisk har

vi taget hul på et treårigt forløb. Vi er 4 skoler i Kalundborg, der har fået mulighed for at indføre en ny metode kaldet ”LP” – Læringsmiljø og Pædagogisk analyse – intet mindre! Det er en norsk metode, der er ved at gå sin sejrsgang over det meste af Danmark. Vi startede med at lære selve systemet gennem computerne, og nu skal vi praktisere det, så godt vi kan, under vejledning af både PPR Pædagogisk Psykologisk Rådgivning) og de danske eksperter, der holder til på Ålborg Universitet. Det er meget spændende, bl.a. får vi mulighed for at sammenligne tilfredsheden blandt vores elever, forældre og personale med andre skoler landet over. Det glæder vi os til. Ellers skal vi her i foråret 2010 have bestyrelsesvalg. Siden sidste valg for 4 år siden, har bestyrelsen ansøgt om såkaldte ”forskidte valg”, hvor halvdel af bestyrelsen skiftes ud hvert andet år. Dermed skal vi denne gang ”kun” finde en halv bestyrelse, og nogle suppleanter hvis det skulle blive fornødent. Når jeg tænker på de gode nyheder, som denne skrivelse starter med, så virker det jo ganske overkommeligt.

Venlig hilsen
Søren Kæstel
skoleleder

AARBY FORSAMLINGSBUS

Som vi før har skrevet om i sognebladet, har vi gang i en del aktiviteter i Årby forsamlingshus. I september afholdt vi den første fællesspisning, hvor det var en fornøjelse at se, at så mange havde lyst til at tilbringe en aften sammen med os. Vi lagde ud med at synge en sang, og så stod den ellers på hjemmelavet flæskkesteg og rødkål. Der blev spist godt og snakket meget, mens børnene legede. Den næste fællesspisning er allerede den 4. november, hvor alt er udsolgt, trods det, at vi denne gang kan bespise 120 personer mod 100 personer sidste gang. Jeg vil gerne takke jer deltagere i disse arrangementer for jeres støtte til denne gode sag. En stor tak fra bestyrelsen. I kan skrive jer op til næste fællesspisning allerede nu, ved at ringe til *Malene på 59500066*. Den finder sted den *27. januar 2010*. Menuen er gule ærter/oksekødsuppe og pandekager med is. Årby forsamlingshus er også stedet, hvor man kan holde sin egne fester. Man

lejer både lokaler og inventar og skal ikke selv gøre rent. Selvfølgelig skal man selv rydde op, feje og vaske op. Vil man leje forsamlingshuset til f. eks. begravelseskaffe, er vi gerne behjælpelige med at skabe kontakt

til evt. hjælpere. Nu nærmer julen sig med hastige skridt, og den har vi også i sinde at fejre i forsamlingshuset. Vi har igen fornøjelsen af at have Britta i køkkenet, så *lørdag den 5. december 2009, klokken 18* har vi vor traditionelle julefrokost. Alt er hjemmelavet, så vi håber, at I har lyst til at deltage. Prisen er 275 kr. pr. person. Drikkevarer

kan købes til fornuftige priser, vi kan også tilbyde levende musik. Salg af billetter tager Hanne sig af, så ring på tlf. 59504155. Vi har to *julebankospil*, der finder sted henholdsvis den *10. og den 17. december 2009*. Husk vi holder almindeligt bankospil hver *torsdag aften kl. 18.45*.

Jeg håber med dette indlæg at have givet indtryk af, at der er fuld aktivitet i Årby forsamlingshus.

Evt. spørgsmål kan rettes til undertegnede tlf. 59564321. Vi ønsker at blive brugt til mange formål, og alle er hjertelig velkomne. Se også vores hjemmeside www.aarby-forsamlingshus.dk

Med disse ord ønsker vi jer alle en glædelig Jul og et godt nytår.

Med venlig hilsen

Charlotte Svendsen

Formand for Årby forsamlingshus

Tiden er kommet til at takle af

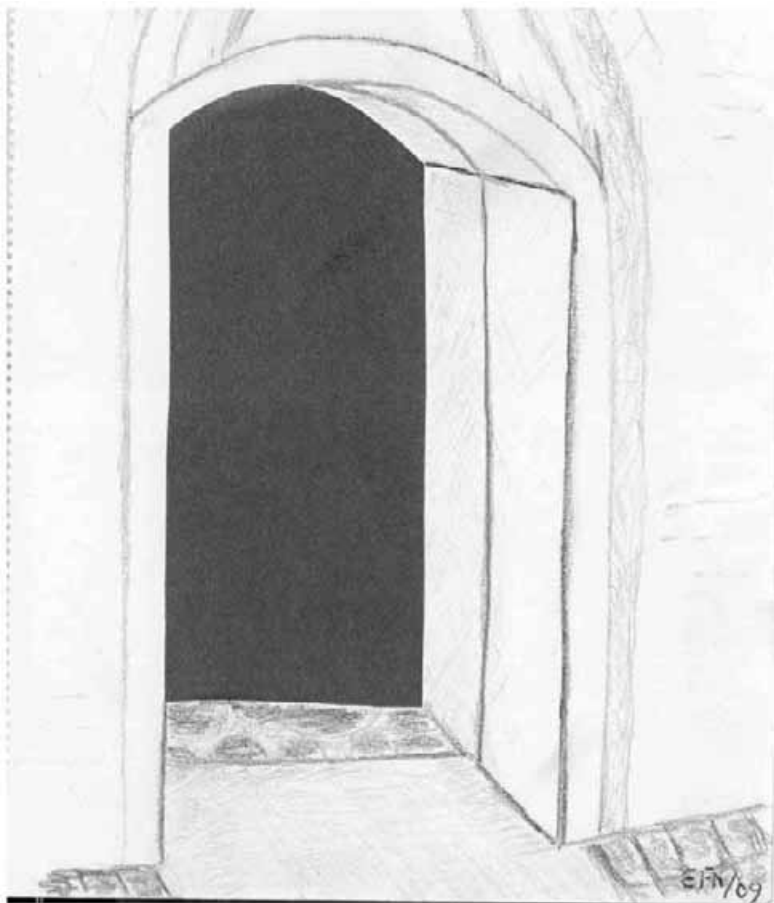
Af Leif Jensen

Når man i tidligere tider tog skibe ud af drift for en længere periode, så blev alle sejl, ræer og bomme samt alt løbende gods fjernet.

Dermed var skibet ude af stand til at udføre den opgave, det var blevet sat i verden til. Skibet blev taklet af, sagde man. Nu er tiden også kommet, hvor jeg skal til at takle af. Om tiden også er kommet til, at jeg skal hugges op, således som det sker for de fleste skibe, det er jeg selv med til at afgøre. Jeg må erkende, at jeg nærmer mig de 70 år, og reglerne er stadig således, at jeg ikke kan være sognepræst efter at den alder er

nået. Lige omkring juletid i fjor lød der ellers helt andre signaler. En arbejdsgruppe havde siden valget beskæftiget sig med præsters afgangsalder. Gruppen havde forhandlet sig frem til en samlet pakkeløsning bestående af to dele. Folkekirkepræster skulle have mu-

lighed for at fortsætte til de blev 75 år, samtidig med at biskopper skulle åremålsansættes på 12 år. Straks efter at dette blev of-

fentliggjort, tegnede alt til, at forslaget ville gå igennem uden væsentlig modstand. Derfor forberedte jeg, tillige med mange andre fra de store årgange mig på at blive nogle år mere i embedet. Af samme årsag påbegyndte jeg artikelserien ”Krig”, der omhandler en

dansk soldats oplevelser under krigen 1864. Serien er beregnet til at løbe over syv afsnit, men desværre kan jeg nu ikke nå at gøre den færdig. Det gik nemlig med de planer helt anderledes, end det i det meste af vinteren og foråret tegnede til. Kirkeministeren lagde planerne i skuffen, da biskopperne i sidste øjeblik klagede.

Der er nu nedsat en ny arbejdsgruppe, men om den kommer til et resultat og hvornår, er ikke godt at vide. Jeg har imidlertid svært ved at leve i et vacuum, hvor jeg ikke ved, om jeg er købt eller solgt, derfor har jeg nu set mig nødsaget til selv at sige op. Jeg forlader præsteembedet med udgangen af april 2010, den måned hvori jeg fylder 70. Embedsboligen er jeg dog ikke forpligtet på det sidste år, jeg fungerer, så den forlader jeg allerede den 1. november og flytter ind i egen bolig på Riddervænget.

For øvrigt føler jeg behov til at fortælle, at jeg har haft en god orlov i sommermånederne juni, juli og august. Som det er blevet omtalt i avisen, har jeg brugt tiden til at studere og skrive om den kirke, som jeg igennem årene er kommet til at holde rigtig meget af. Mine skrivelser skulle meget gerne blive til en lille bog, før jeg går af. Til den tid har jeg haft 22 år og 5 måneder som sognepræst her i Aarby. Det har været både gode, lærerige og slidsomme år, hvor jeg har knyttet en masse kontakter, og hvor jeg har lært mange dejlige og interessante mennesker at kende. År som i rigt mål giver tanker om, og som muligvis kunne give anledning til at munde ud i noget skriftligt en gang, men det må fremtiden afgøre.

Formålet med denne klumme er primært at tage afsked med bladet her, da det jo bliver det sidste, jeg kommer til at redigere som sognepræst, så lad mig holde mig til det.

Her i bladet har jeg gennem årene forsøgt at give udtryk for mine tanker og meninger omkring kirken, sognet og samfundet. Jeg vil

ikke lægge skjul på, at jeg føler et særligt tilknytningsforhold til dette blad. Men jeg vil skynde mig at understrege, at uden et par faste loyale og frivillige medhjælpere igennem alle årene, var forvandlingen af vores tidligere snævre og meget lidt læste kirkeblad til et åbent og efterspurgt sogneblad næppe lykkedes så godt som tilfældet er. Derfor er jeg især mine faste medskribenter meget taknemmelige for deres store arbejde for bladet. Men jeg vil også udtrykke en stor tak til alle de medskribenter, der igennem årene har bidraget med en eller flere artikler. Samtlige har I ikke bare været med til at give et billede af vores sogn, men I har dermed også været med til at holde sammen på sognet. Hvordan fremtiden for "Nyt fra Aarby sogn" vil forme sig, kan jeg i sagens natur ikke vide noget om. Det afhænger ganske af, om der fremover er nogen, der har både interesse i og kræfter til at føre opgaven videre. Ingen skal dog være i tvivl om, at både jeg og de øvrige medlemmer af redaktionen håber, at bladet fortsat vil blive ved med at fungere som et organ for Aarby Kirkesogn. Et organ der giver sin mening til kende, akkurat som ethvert andet levende væsen, der åbent giver udtryk for sin eksistens og eksistensberettigelse gennem såvel glædesytringer som mishagsytringer.

Sammen med den øvrige redaktion vil jeg takke alle trofaste læsere indensogns som udensogns, fordi I igennem årene har taget godt imod "Nyt fra Aarby sogn". Jeg vil ikke undlade at fortælle, at jeg i mange år har haft den glæde, at sende mellem 50 og 60 eksemplarer af bladet til personer udensogns, der har ytret ønske om at få bladet tilsendt. Samtlige læsere har været med til igennem årene at inspireret os, og det skal I have tak for.

Til slut ønsket om en rigtig glædelig jul og et velsignet nytår fra Linda Eriksen, Else og Helge Nedergård samt Leif Jensen.

Med den mørke tid der er over os, er det godt vi har bl.a. foreningsliv at samles om.

Familie og Samfund har i efteråret afholdt tre arrangementer ud af huset; nemlig tur til Røsnæsspidsen, besøg på Statoil og besøg hos hvidevareforretningen Punkt 1. Samt møde i sognegården med ægteparret Elisabeth og Henrik Christensen, Svebølle, der fortalte om ”Kerne-sund-kuren”, hvor de sidste år var forsøgsfamilie i TV2s lægeprogram: Praxis.

Tirsdag d. 8 dec. 2009 afholder vi vores julemøde. Præsten i Rørby og Værsløv sogne vil fortælle om sin opvækst i Vestjylland og om ”Drømme og valg”. Karen Margrethe Gammelby medvirker ved klaveret og bestyrelsen vil servere noget lækkert til ganen, alle kræfter bliver lagt i, for at få en dejlig op-takt til julen.

I det nye år afholder vi i sognegården, 2 café-aftner, som denne gang er blevet til ”Borgmester-caféer” – idet borgmester Kaj Buch Jensen kommer og holder foredrag om Henckel og Kalundborg torsdag d. 14. januar 2010.

Forhenværende borgmester Tommy Dinesen fortæller om sit liv ”Fra matros til borgmester” onsdag d. 24. februar.

Tirsdag d. 23. marts afholder vi generalforsamling.

Nævnes skal det at Beate F. Larsen leder litteratur-eftermiddage i sognegården med 21 deltagere.

Marianne Mortensen 59 50 45 53

Kongskilden

fortalt af Axel Hørbye Christiansen:

I dag en pøl, uværdig at bære det stolte navn, men engang en rislende kilde, hvor en eller anden af de gamle danske konger ifølge overleveringer skal have vandet sin hest og sine hunde under en jagt på Kalundborgegnen, og derved givet kilden navn.

Der er i Danmark registreret hen ved 650 gamle lægedomskilder, og i Danmarks Folkeminde nr. 33 ved August F. Schmidt har Kongskilden i Arts Herred, Aarby Sogn nr. 304. Oprindeligt var der to Kongskilder i markskellet mellem Melby og Østrup. Nu er der næppe en tilbage. En lille sump mar-

kerer stedet, hvor kilden i sin tid sprang, og vandet ledes nu gennem en rørledning til vandrensningsanlægget som eksempel på vor tids foragt for troen på kildevandets helbredende kraft.

Men i fordums tid, da mennesket i langt højere grad var knyttet til naturen, da respekterede man kilden og tilbad dens skytsånd. Om Kongskilden på raffinaderiet i sin tid har været benyttet som lægedomskilde, har der ikke kunnet findes eksempler på. Den regnes ikke blandt helligkilderne, men nogen skal vel nok i tidens løb have badet i den, eller

hentet vand fra den for at kurere en eller anden gebrækkelighed.

Helt fra bronzealderens dage og måske endnu tidligere har man troet på kildevandets undergørende kraft, enten man badede det syge sted i kilden, eller man drak det friske kølige vand. De forskellige salte og mineralstoffer i vandet har vel også i nogle tilfælde kunne påvirke visse sygdomme, og da hygiejnen i ældre tid jo ikke var særlig god, så har alene et bad i kilden kunne gøre underværker. Men det har vel nok mest været tro-

en på vandets magiske magt, der har haft betydning som lægedom.

Der var visse dage om året, hvor kildevandet havde særlig kraft. Sct. Hans aften, men også Valborgs aften var mest gunstige for et kildebesøg. Og skulle man have virkelig udbytte af kildebesøget, måtte man overnatte ved kilden.

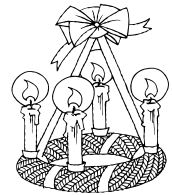
Der findes flere hellighilder på Kalundborgegn. Der er bl.a. St. Laurentii Kirke i præstegårdshaven ved Ulstrup Kirke på Røsnæs.

KIRKELIGE ARRANGEMENTER

1. SØNDAG I ADVENT 29. NOVEMBER

Den første Søndag i advent falder i år på den 29. november. Der er noget særligt ved denne dag, hvor vi atter skal høre de dejlige adventssalmer på den første søndag i det

nye kirkeår. Kirkens kor medvirker naturligvis for at understrege dagen karakterer.

ADVENTSGUDSTJENESTE

3. søndag i advent kl. 16.00

I år holder vi vores særlige adventsgudstjeneste søndag den 13. december kl 16.00. Gudstjenesten indledes med, at Lucis-pigerne kommer ind i kirken med levende lys i hænderne, syngende den karakteristiske melodi, men her i Aarby også til en tekst, der omhandler den kommende højtid. Kirkens kor er en selvfølgelig aktør i dette årligt tilbagevendende skue.

Dernæst følger de ni bibelske læsninger, som ni forskellige medlemmer af menigheden tager sig af. Læsningerne adskilles af menighedens salmesang.

Læsningerne er et repræsentativt udvalg af kendte tekster fra henholdsvis Det Gamle og Det Nye Testamente.

Gudstjenesten slutter med at Lucia-pigerne

forlader kirken på samme stemningsfulde måde, som de kom ind. Der kommer almindeligvis mange i kirke til vor adventsgudstjeneste, så kom i god tid. **Bemærk! Dagen har også en dobbelt karakter og vil blive markeret på følgende måde:** Samtlige landets biskopper har opfordret præster og menighedsråd landet over til at markere, at vi i Folkekirken også er bekymrede for og føler os ansvarlige for de globale klimaproblemer. I anledning af klimatopmødet i København og som et udtryk for, at vi har viljen til at værne om Skaberværket, vil Aarby Kirkes klokker slå 350 slag kl. 15,00 sammen med titusinder af andre kirkeklokker kloden rundt.

KIRKELIGE ARRANGEMENTER

HELLIG TRE KONGER

5. januar kl 19.00

En dejlig tid fortjener også en god afslutning. Derfor slutter vi juletiden af på behørig vis med en Hellig Tre Kongers-gudstjeneste. Det sker Hellig Tre Kongers aften den 5. januar kl 19.00.

På sin vis er aftenen en slags sidestykke til juleaften, så det bør man ikke snyde sig selv for. Det er den aften, hvor vi både hører og synger om stjernen over Betlehem, der viste vej for de tre vise mænd. Efter gudstjenesten samles vi i Sognegården, hvor vi lader julelyse-

ne brænde ned for sidste gang i denne jul og hvor vi tillige hygger os med kaffe og med at synge de julesalmer, vi ikke fik nået at synge i juledagene.

Da vi holder gudstjeneste på en hverdagsaften, er der ingen gudstjeneste søndag den 3. januar.

NYTÅRSKONCERT I Aarby Kirke søndag den 24. januar kl. 15,00 med Herfølgekoret.

Herfølgekoret er et 35 år gammelt blandet kor, som igennem årene har finslebet stilen, så det musikalske udtryk - en fyldig klang i

et varieret tonesprog - er helt i forgrunden som korets stolthed og varemærke. Korets repertoire spænder vidt lige fra nyere rytmiske satser til klassikere fra korlitteraturens skatkiste. Ved årets nytårskoncert synges således både musicalmusik af Andrew Lloyd Webber og Sebastian samt elskede gamle kendinge som Mozarts "Ave verum corpus" og Niels W. Gades "Morgensang af Elver-skud". Yderligere oplysninger om Herfølgekoret kan læses på www.herfoelgekoret.dk

KIRKELIGE ARRANGEMENTER

KYNDELMISSE 2. februar kl. 19,00

Mandag den 2. februar fortsætter vi den gamle kirkelig tradition, som vi tog op for nogle år siden her i Aarby, og som menigheden har taget godt imod. Kyndelmisse er egentlig et gammelt dansk ord for "Kandelabremesse", altså en messe (gudstjeneste) hvori der indgår mange levende lys. Med dem markerer vi, at vi nu for alvor er på vej mod lysere tider. Levende lys har da også en særlig plads netop i denne gudstjeneste. I tidligere tid indviede man det kommende års lys ved denne gudstjeneste. I dag gør vi det sådan, at hver husstand tager et lys med hjem for at tænde det ved særlige lejligheder i hjemmet i det kommende år. Vi begynder i kirken kl. 19.00 og fortsætter derefter i Sognegården med samvær om nogle gamle kyn-

delmissetraditioner såsom kyndelmisssuppe og sange, der hører dagen til. Husk at sætte aftenen af i kalenderen.

Da vi holder gudstjeneste en hverdagsaften, er der ingen højmesse den følgende søndag den 7. februar.

FASTELAVN

Søndag den 14. februar

Som sædvanligt holder vi fastelavnsfest i Aarby på fastelavnssøndag. Vi indleder med familiegudstjeneste kl 10.00. Den dag plejer vores kirke at være mere eller mindre fyldt med fastelavnsudklædte børn, der har taget deres forældre og eller bedsteforældre med. Efter gudstjenesten skal vi slå katten af tønden i Sognegården. De små for sig og de store for sig, så det går reelt til, når der skal findes kattekonger og den mest spæn-

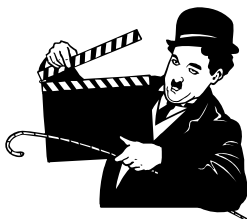
dende udklædning. Når tønderne er slået ned, er menighedsrådet som sædvanlig vært ved en lille forfriskning i form af sodavand eller kaffe og fastelavnsboller.

Du kan gøre dagen lidt mere festlig ved at invitere din fætter eller kusine med.

Vores filmklub har det godt og vokser stødt og roligt. Filmklubben har som formål at vise gode kvalitetsfilm for medlemmerne. En kvalitetsfilm er i vores definition en film, der har haft en særlig betydning for forslagsstilleren. Det vil sige film som har haft betydning for ens måde at leve sit liv på, eller ens forståelse af verden og herunder andres liv.

Medlemmerne har naturligvis indflydelse på, hvilke film, vi skal se. Forslagsstillere forpligter sig blot til at indlede aftenen med nogle få ord om filmen, og hvad den har betydet for vedkommende.

Desværre er det ikke tilladt at annoncere offentligt, hvilke film der vises i klubben. Derfor kan jeg heller ikke fortælle om det her i bladet. Men en uge før en filmaften, får medlemmerne filmens titel at vide pr brev.

Jeg kan derimod fortælle, hvilke film vi bl.a. har set. Det er film som "Luther", "Efter brylluppet", "Adams Æbler", "Den forsvundne Fuldmægtige", "Babettes Gæstebud"

I dette efterår har vi bl.a. set "En sang for Martin" samt "Fanny og Aleksander".

Jeg vil da også nævne det sociale engagement der er omkring afviklingen af vore filmaftner. Det giver sig bl.a. udslag i, at årets sidste filmaften indleder vi med et fællesmåltid.

De kommende fire filmaftener falder på følgende dage:

Torsdag den 26. november.

Torsdag den 29. januar

Torsdag den 26. februar

Torsdag den 26. marts

Jeg ser frem til nogle gode aftner i den kommende sæson, hvor Sognegården summer af interessen for gode film .

Interesserede er velkomne til at forhøre sig hos undertegnede på telefon 59504105

KIRKELIGE HANDLINGER siden sidst

Vielser:

15.08.2009 *Elin Wulff Kristiansen/
Per Kristiansen*

06.09.2009 *Camilla Ingemann
Rosenfeldt-Hansen/
Morten Ingemann
Rosenfeldt-Hansen*

Døbte 09.08.2009 – 20.10.2009

06.09.2009 *Frederik Ingeman Rosenfeldt-Hansen*

27.09.2009 *Noah Suhr*

Begravelser:

22.08.2009 *Knud Jørgensen*

08.09.2009 *Svend Gunnar Gotfredsen*

18.09.2009 *Bent Poul Andersen*

23.09.2009 *Irene Kirk*

14.10.2009 *Elisabeth Larsen*

16.10.2009 *Anna Irma Mona Mortensen*

MEDELELSER

KOMMENDE MENIGHEDSRÅDSMØDER

I dette blads gyldighedsperiode (1. dec. til 31. marts) holder menighedsrådet møde på følgende datoer: 19. januar; 16. februar og 16. marts. Møderne er åbne for sognets beboere, de foregår i Sognegården og begynder kl. 19,00.

KIRKEN ER ÅBEN

Husk at kirken står åben for besøgende i dagtimerne på alle hverdage fra kl. 9.00-17.00. Brug gerne kirken som et fristed fra hverdagens jag. Her kan man lade sindet op af rummets ophøjede ro.

KIRKEBIL

Er du dårligt gående eller har vanskeligt ved at komme til gudstjeneste, så står kirke bilen til din rådighed, og den er gratis. Ring blot på nr. 59512620 og aftal nærmere.

PRÆSTEN HOLDER FRI

Da jeg skal have afviklet så meget tilgodehavende ferier og frihed som muligt, inden jeg går af, vil der i det kommende halve år oftere være afløser på. Der er planlagt følgende ferie fra 30. nov. til 7 dec., fra 5. feb. til 12. feb. og fra den 8. marts til den 15. marts, begynde inklusive. Desuden følgende fridage: 8.-10. jan., 29.-31. jan., 26.-28. feb., 5.-

7. marts og 22.-27. april. Embedet varetages i mit fravær af sognepræst Ernest W Andersen Røsnæs tlf. 59509019.

LANDSBYFÆLLESSKAB

I forrige nummer af dette blad blev der bragt en forsideartikel med ovenstående overskrift samt en opfordring til et indledende møde om emnet den 27. oktober. Der mødte fire interesserede personer op. Alle fire var enige om behovet for et stærkt landsbyfællesskab. De nedslående erfaringer vedrørende trafikforholdene omkring kirken samt de nuværende stærkt fremskredne byggeplaner overfor kirken er en kraftig understregning af behovet for en lokal myndighed, der kan tale med én stemme med en vis tyngde for at holde de kommunale myndigheder fast på deres ansvar overfor det lille samfund (Jfr. side 16.) Trods det beskedne fremmøde var der dog stemning for at lade ideen leve videre og forhåbentlig vokse i styrke med afsæt i den netop omtalte groteske sag.

JUNIORKONFIRMANDER

På grund af sygdom mangler der desværre den sædvanlige omtale af vores juniorkonfirmandarbejde i dette nummer af Sognebladet. Jeg skal dog skynde mig at understrege, at i lighed med tidligere år vil der også i år 2010 blive mulighed for, at alle tredjeklasser fra Aarby og Lerchenborg skoler vil i januar måned få tilbudet om at gå til juniorkonfirmand i det nye år. Henvendelsen vil tilgå hjemmene gennem skolerne.

*Glædelig Jul
samt
Godt Nytår*

Husk Aarby Sogns hjemmeside www.aarbykirke.dk

GUDSTJENESTER

November

29. 1. søndag i advent kl. 10.00

December

6. 2. søndag i advent EWA kl. 9.00

13. 3. søndag i advent kl. 16.00

De 9 Læsninger

20. 4. søndag i advent EWA kl. 9.00

24. Juleaften kl. 15.00

24. Juleaften kl. 16.30

25. Juledag kl. 10.00

26. 2. Juledag kl. 10.30

27. Julesøndag EWA kl. 9.00

Januar

1. Nytårsdag kl. 16.00

3. Hellig 3 Kgrs. Søndag Ingen

5. Hellig Tre Konger kl. 19.00

10. 1.sø. efter H3K EWA kl. 9.00

17. 2. sø. efter H3K kl. 9.00

24. Sidste sø. efter H3K kl. 10.30

31. Septuagesima EWA kl. 9.00

Februar

2. Kyndelmisse kl. 19.00

7. Seksagesima Ingen

14. Fastelavn kl. 10.00

Familiegudstjeneste

21. 1. sø. i fasten kl. 10.30

28. 2. sø i fasten EWA kl. 9.00

Marts

7. 3. sø i fasten EWA kl. 10.30

14. Midfaste EWA kl. 9.00

21. Maria bebudelsesdag kl. 10.00

Egon Jensen

28. Palmesøndag kl. 10.00

Familiegudstjeneste

ANDAGTER i Jernholtparken:

Torsdag den 22. dec. afd. D kl. 14,30

Torsdag den 7. jan. afd. C kl. 14,30

Torsdag den 4. marts afd. C kl. 14,30

EWA= Ernest W. Andersen

Når intet andet er anført er gudstjenesten ved Leif Jensen.

ADRESSELISTE:

Sognepræst: Leif Jensen, Aarbygade 30.

Tlf. 59 50 41 05.

Træffes bedst mellem kl. 11.30-13.00.

Mandag: fridag.

Graver: Lis Hansen.

Træffes på tlf. 59 50 42 83.

Mandag: fridag.

Kirkevæрге: Klaus Falk-Sørensen,
Asnæs Skovvej 15, Tlf. 59 50 04 93

Formand for menighedsrådet:

Kirsten Thurø Johansen

Bastrupvej 36. Tlf. 59 50 43 03

REDAKTION:

Helge Nedergård, Linda Eriksen
og Leif Jensen (ansvarshavende).

ILLUSTRATIONER:

Else Nedergård